

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Усцг 1621/06
05.06.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Обрада Андрића и Томислава Медведа, чланова већа, са саветником Миланом Комленовићем, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, чији пуномоћник је мр АБ, адвокат, против решења туженог Генералштаба Војске Србије и Црне Горе, Управа за везу и информатику (Г-6), Уп-2 број 36-2 од 14.11.2005. године, у предмету разрешења од професионалне војне службе, у нејавној седници већа одржаној дана 05.06.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА И ПОНИШТАВА решење Генералштаба Војске Србије и Црне Горе, Управе за везу и информатику (Г-6), Уп-2 број 36-2 од 14.11.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Војне поште 7330 Београд инт. бр. 11-963 од 02.09.2005. године, којим је одлучено да се АА, ___ по уговору на одређено време, разреши од професионалне војне службе са даном 15.09.2005. године.

У тужби, поднетој Суду Србије и Црне Горе дана 09.12.2005. године, заведеној у том суду под Ус.1373/2005, тужилац оспорава законитост решења туженог органа наводећи да није ценио наводе из жалбе и стога донео одлуку на штету жалиоца. Наводи да је одредбом члана 113. став 1. и став 2. Закона о Војсци Југославије прописано да професионалном војнику за које је донесен акт о престанку службе, служба у Војсци престаје разрешењем, тако да се лице за које је донесен акт о престанку службе, а налази се на дужности разрешава од службе даном предаје дужности, а да лице за које је донет акт о престанку службе, а не налази се на дужности, се разрешава од дужности даном кад акт о престанку службе постане коначан. Истиче да се у конкретном случају тужилац није налазио на дужности и да је стога требало сачекати док другостепени орган донесе своју одлуку чиме би првостепени акт постао коначан и тиме би били испуњени услови за доношење предметног решења, међутим да овај поступак није испоштован и да је поред наведеног првостепено решење донето, пре него што је уручена наредба тужиоцу у моменту када за то нису постојали законски услови за доношење такве одлуке. Стога предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Врховни суд Србије који је дана 21.12.2006. године преузео нерешене предмете управних спорова покренутих пред Судом Србије и Црне Горе, је нашао:

Тужба је основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је нашао да је првостепени орган приликом доношења ожалбеног решења поступио на правилан и законит начин с обзиром да је ВП ___ Београда дана 02.09.2005. године донела наредбу број 11-956, па је на основу члана 113. став 1. Закона о Војсци Југославије донето решење да се АА разрешава од професионалне војне дужности са даном 15.09.2005. године, као даном када је у обавези да преда дужност. Такође тужени орган оцењује да је првостепени орган правилно поступио када је жалиоцу, овде тужиоцу, усмено саопштио Наредбу уз потпис пошто је према одредби члана 155. Закона о Војсци Југославије наредба – акт поверљиве информације.

По налажењу Врховног суда Србије основано се тужбом оспорава законитост решења туженог органа. Ово стога што код доношења првостепеног решења није поступљено у смислу одредбе члана 113. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ", бр. 43/94 ....3/02 и "Службени лист СЦГ", бр. 7/05) према којој одредби професионалном војнику за кога је донет акт о престанку службе, а који се налази на дужности, служба престаје даном предаје дужности, а лицу за које је донет акт о престанку службе, а не налази се на дужности, служба престаје даном кад акт о престанку службе постане коначан, па стога решење о разрешењу тужиоца није могло бити донето пре него је предао дужност. Како се из образложења решења првостепеног органа – ВП бр. ___ инт. бр. 11-963 од 02.09.2005. године, види да је Наредбом команданта наведене Војне поште број 11-956 од 02.09.2005. године и решењем донетим истог дана, престала професионална војна служба тужиоцу са даном 15.09.2005. године и поред тога што није предао дужност, а да је Наредба тужиоцу усмено саопштена уз потпис 12.09.2005. године, иако у конкретном случају, по оцени суда, није поверљиви акт, то суд налази да тужени орган није правилно оценио наводе изнете у жалби, нити је ценио све наводе жалбе, посебно када је тужилац предао дужност, како је то прописано одредбом члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, а ни пружио доказе за донету одлуку, па се стога не може прихватити закључак туженог органа да је првостепени орган правилно поступио доносећи одлуку као у диспозитиву тог решења.

Из изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, суд је тужбу уважио и на основу члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) одлучио као у диспозитиву пресуде. У поновном поступку сагласно одредбама члана 61. наведеног закона, потребно је поступити по примедбама и схватањима у овој пресуди, те отклонити недостатке који се односе на правила поступка и утврђено чињенично стање, а затим правилном применом материјалног права донети одговарајуће решење.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 05.06.2008. године, У-СЦГ. 1621/06

Записничар Председник већа-судија

Милан Комленовић, с.р. Олга Ђуричић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС